

W ŚRODĘ DNIA 1. CZERWCA 1809.

Z Wiednia d. 25. Maja.

Examinowanemu tutejszemu Chirurgowi, Filipowi Steinhauser, oddany został pochwałny wyrok nadwornej kancelaryi za jego gorliwość w opatrywaniu ranionych Austryackich i Roslyjskich żołnierzy w czasie bawienia Francuzkiego wojska w Wiedniu.

Sędzia w dobrach Hrabiego Caroly w Węgrzech, Szczepan Radowietz, który dał już wiele dowodów przychylności swojej do C. K. wojska, okazał ją na nowo, gdy 8ma dywizya C. K. piechoty Weidenfelda przybyła do tychże dobr po długim marszu na stanowisko, postawszy nie tylko dla chorych żołnierzy jedzenie i wino, ale nadto dla całej dywizyi, składającej się z 294 głów pięciodniowy żołd, zacząwszy od feldfebra aż do żołnierza i dwa wiadra sliwowicy.

Z Peterzburga d. 17 Maja.

Nawa zrucila d. 25 lod, który spływał przez cały dzień aż do późney nocy. Naza jutrz była już zupełnie od lodu wolna i można było po niej żeglować.

Od działaniach wojska w Finlandyi nie daley od ostatniego rapportu nie oznaymiono. Wiemy tylko, iż główna twierdza Sweaborg

jeszcze się nie poddała.

W wszystkich portach Bałtyckiego morza wł. żone zostało embargo na okręty; neutralne okręty są jednak od niego wyjęte, jeżeli złożą rękoymią, że ich ładunek nie jest prosto do nieprzyjacielskich portow; przeznaczony.

Batalion milicyi nazywać się będzie nadal batalionem gwardyi Finlandzkiej.

Kamerjunker Xzę Sauguszko i Xzę Jablonowski zostali na proźbę w stopniu szambelanow od obowiazkow służby uwolnionemi.

Pułkownik Hrabia Orfeng (został z Francuzkiej do Roslyjskiej służby przyięty.

" Gdy przyięliśmy (wyraczy ukazu) jako nadwornego lekarza, Doktora medycyny Konrada Stofeger, nakazujemy przeto, aby mu wypłacana była z gabinetu roczna pensya 4000 rubli, poki nie wniydzie w obowiazek aktualney służby. ,,

Inny ukaz zawiera: " Gdy potwierdzilem pod d. 16 Marca urządzenie sądu handlowego w Olesfi., rozkazuję zatem, aby W. Prokurator 3go wydziału senatu Tisch był tego prezydentem, a członkami oddalony od

służby Pułkownik Arkuliński i Franciszek Poppe, będący przy nadwornym banku.,

Z Madrytu powrócił tu zostający przy tamtejszem poselstwie Asessor kolegium zagranicznych związkow Ossipow.

D. 15 Kwietnia (z Monitora.)

Między Jenerałem Rossyyskim Suchteln, naczelnikiem głównego sztabu, &c. i Wiceadmiralem Cronstedt, naczelnikiem eskadry i dowodzącą twierdzy Sweaborg, zawarta została umowa następującej osnowy

” Od dnia dzisiejszego aż do 3 Maia podług nowego kalendarza ma być między wojskami Rossyyskimi, oblegającymi Sweaborg, i Szwedzką załogą tej twierdzy zawieszenie broni.

Jeżeli do 3go Maia w południe twierdza nie dostanie w posilku przynajmniej 5 liniowych okrętów, tedy ma być wojskom Rossyyskim oddana. Rozumie się, iż te posilki znajdować się już powinny o wzmiankowanej godzinie w porcie Sweaborga; jeżeliby zaś znajdowały się tylko w obliczu portu, tedy uważane będą jako nie przybyłe.

Nazajutrz po zatwierdzeniu niniejszej umowy przez Naczelnego jenerała, Hrabiego Buxhewden, każe Admirał Cronstedt wojskom Szwedzkim ustąpić z wyspy Longern, którą Rossyyskie zajmą. W następnych dniach, to jest w 24 godzin, toż samo nastąpi z wyspą Wester-Swartoe, oraz z małym szanćcem Löwen i wyspą Oster-Lilla-Swartoe. Stojące tam załogi przeprowią się na wielką wyspę, która stanowi twierdżę Sweaborg, i nie wezmą nic z sobą, jak tylko co ich jest własnością, bez popsucia szanćców, magazynow lub dział, wyjąwszy jedynie żywność, którą mogą zabrac.

Z 3 tych wysp, które są rękocmią ni-

niejszej umowy, wyspa Longern ustąpiona jest zupełnie Rossyyskiemu wojskom. Nie mogą tam jednak przed 3cim Maia zakładać żadnych baterii przeciw twierdzy. Co do dwóch ostatnich, lubo są wojskiem Rossyyskim osadzone, mają jednak być w takim samym stanie, w jakim się znajdują, gdy nadejdzie przed czasem umowiony positek wojskom Szwedzkim oddane.

D. 3 Maia przy oddaniu głównej twierdzy wyjdzie załoga z wszystkimi honorami wojskowemi, jakie załozde z Swartholm pozwolone zostały. W południe tegoż dnia, a najdalej nazajutrz ustąpią wojska Szwedzkie z wysp Gustawswardt, Wargo i Stor-Oster-Swartoe, jak skoro przewiezione być będą mogły na szanćcach, jeżeliby ich łód nie wstrzymał. Słowem umowione zostaną najdogodniejsze środki do przewiezienia ich jak najszybciej i jak najbezpieczniej na ląd stały.

Każdy żołnierz zatrzyma swoją własność. Wszystko jednak co do prywatnych osob należy, zostanie na miejscu, i Admirał obowiązanie się nie takowych rzeczy od tej chwili nie dozwalać niszczyć, ni też oddać się jakowemu okrętowi z portu, który jest równo jak twierdza jako zamknięty uważany.

Wszyscy rodowici Szwedzcy oficerowie mogą jeżeli zechcą, otrzymać pozwolenie powrócenia do Szwecyi, obowiązawszy się słowem honoru, iż w czasie terażniejszej wojny nie będą służyć przeciw Rossyi, ani jej sprzymierzyńcom. Szwedzcy podoficerowie i żołnierze mają pod wojskową zastoną zaprowadzonemi być do Wyborga lub bliższej twierdzy. Wszyscy, którzy zechcą pozostać pod panowaniem Rossyyskim, wykonają przyśięgę wierności, i doznawać będą wszystkich korzyści, które im Najjaśniej-

szy Imperator w odezwie pod d. 31 Stycznia r. b. zapewnił.

Finlandzkie regimenta, które przechodzą do służby J. Imp. Mci, nie mają w czasie teraźniejszej wojny przeciw Szwecyi i iey sprzymierzyńcom służyć i doznawać będą przyrzeczonych wzmiankowaney dopiero odezwie korzyści.

Regiment Adlerkreutz po wykonaniu przysięgi wierności, używać będzie przez czas wojny tych samych korzyści, które teraz ma zapewnione. Wszystko, co postanowione jest dla woysk lądowych, rozciąga się także do woysk morskich.

Twierdza oddana być ma z wszystkimi należącemi do niey działami, amunicyą i magazynami wszelkiego rodzaju, i od tej chwili wszystkie te rzeczy nie mają być psute.

Flotyła ma być w takim samym stanie, w jakim jest odebrana, po pokoju Szwecyi powrocona, gdy Anglija odda nawzajem za braną Danię w roku przeszłym flotę.

Wszystkie archiwa i plany dotyczące się twierdzy i marynarki mają być wiernie oddane.

Familiom, które będą się chciały wynieść, dana być ma wszelka pomoc.

Gdyby za przybyciem przed czasem posłtu wyspy Wester Swartoe i Oster Lilla Swartoe powrocone być musiały Szwedzkim woyskom, tedy obowięzuie się Admirał dostarczyć szalup, aby woyska Roslyyskie spokojnie w przeciągu 24 godzin wyprowadzone z nich być mogły. — Działo się na wyspie Lonna przed Sweaborgiem d. 25 Marca 1808.

Podp. *Suchteln. Cronstedt.*

Z Kopenhagi d. 10. Maia.

Nadgraniczne miasteczko Brecke, niedaleko Drontheim nawiedzone i złupione zostało ostatniego Marca przez pewną liczbę Szwed-

dow. Spieszący na pomoc batalion granadyerow zniszczył natychmiast dalsze ich zamachy, któreby może posunęli byli aż do górniczego miasta Røaa. Mieszkańcy tego miasta okazali chwalebna przychylność do rzezonego batalionu, peselając mu w czasie 20 stopniow zimna, na które był między górami wystawiony, nietylko żywność wszelkiego rodzaju, ale nawet kozuchy i suknie do okrycia się.

Z strony Anglii żegluga do Island ma być za wolną ogłoszona, i zabrane okręty Islandzkie otrzymują wolność powrotu do swych domow.

Wysepka Korsban, gdzie nieprzyjaciel wylądował, opuszczona już przez niego została. Zabrał wszelką żywność i bydło, które się w chatach ubogich mieszkańców znajdowało i nawet z studzien tej wysepki wodę wyciągał. Zbliżał się do pobliskiej wyspy Awernakoe; ale gdy mężczyźni podziewali się czerwonymi fartuchami kobiet, które z daleka nadawały im żołnierszy postawę, cofnął się śpieszno i stanął niedaleko Alsens.

Bryg nasz Longen miał znowu kilka nowych zdobyczy Angielskich do Norweskich portow przyprowadzić.

D. 7 popłynął okręt pod pokoiową banderą z officérem do Helsingborga.

Podług gazety Budstiken, Perencznik Krebs, który dowodzi Eidswołską kompanią strzelcow, stoczył potyczkę z 8 do 900 Szwedow, którzy w granice nasze wtargnąć chcieli, pod czas której poległo dwóch officerow Szwedzkich i cofnęli się z 5 wozami zabitych i ranionych. Z kompanii naszey 3 żołnierzy zostało zabitych, a 2 ranionych.

List z Christiania pod d. 22 Kwietnia wyraża. — "Wczoray przybyło tu 91 jeń-

cow, powiększcy części od jazdy Szwedzkiej, a dziś oczekujemy ich 150, którzy przy Blakier i Urskow w niewolę zabrani zostali. Powiaty Höland i Urskow bardzo są zniszczone. Bardzo wiele wozow idzie dziś z winem, gorzałką, tytuniem, &c. które złożyli tutejsi mieszczanie na dowod swej wdzięczności dla odważnego wojska, pomiędzy którym najlepiej popisali się w ostatnich rozprawach strzelcy. Ponieważ Blakier leży tylko stąd o 5 mil, zaczęli niektórzy bojaźliwi ludzie zaczeniać się wywozić; lecz wojsko nasze okazuje nader wielką odwagę i ma tak dobrego dowodzcę, że wszelka obawa zniknąć powinna.,

Mowią tu o ustanowieniu nowego orderu, który podobny bydź ma do Francuzkiego orderu legii honorowej, i służyć na wynagrodzenie zaraz znakomitych przystąg oyczyn. Podług innych odwieczny order Danneborg ma tylko bydź inaczej urządzony i na klasy podzielony.

Dowodzca w Fladstrand, podpułkownik Peneche, jest jak mówią, oddalony, ponieważ dozwolił nieprzyjacielowi uprowadzić stojące w tamtejszym porcie statki z żytem. Statki te miały na sobie 9400 beczek żyta i 150 beczek gorzałki, i przeznaczone były do Norwegii.

Naczelný Jenerał Szwedzki Armfelt przypisuje w swoim raporcie Szwedom zwycięstwo przy Blakier.

Radca sprawiedliwości Magnas Stephenson, który długi czas w Islandyi bawił, wydział w tych dniach w Duńskim języku statystyczny opis Islandyi. Podług jego podania znajdowało się w roku 1804 w Islandyi 46,349 ludzi, 20,325 bydła rogatego, 218,818 owiec, 26,524 koni, pomiędzy którymi 4190 dzikich.

Wiemy tu teraz, iż Szwedzka odczwą do Norweganow zawierata w sobie, iż rząd Duński pomnożył uędzę, która dokuczata dawney półtaocy przez niepotrzebną wojnę, i że Szwedzi przychodzą iedynie dla zastanienia Norweganow przeciw kłęskom wojny, &c.

Wczoray poseł Francuzki, P. Didelot, miał audyencyą u J. K. Mei i otrzymał z rąk tego order Danneborg, który za pozwoleniem swowego rządu nosić może.

Z Bajony d. 3. M.ia.

Najjaśnieyszy Cesarz i Król otoczony honorową strażą odprawił w sobotę rewiią nad wszystkimi wojskami załgi. Widzow było nadzwyczaj wiele; J. C. K. Mość powitany był przez mieszkańcow i zgromadzonych cudzoziemcow okrzykami radości.

Xzę Pokciu przybył do naszego miasta w towarzyświe Pułkownika Marés, adjutanta W. Xcia Bergskiego. Zdaie się, iż bardzo wiele cierpiat w swoim więzieniu; nie było dnia, żeby mu nie zapowiadano, że będzie na śmierć skazany. Gdy wyszedł z więzienia i oddano go officerowi, który miał go zawieść do Bajony, miał brodę bardzo zarosłą i przeszło miesiąc nie przewdział koszuli; do usług nie miał nikogo przy sobie.

W drodze miał pociechę odebrać list od Króla Karola IVgo i Królowey, zawieratą y wyrazy nayszczulszego przywiązania. Mówią, iż ten list był skropiony łzami Króla. Xzę rzekł odbierat go: "Jest to iedyna pociecha, którą od mieśiżca odbieram; niewdzięczni, którzy obsypywani byli moimi łaskami, nie śmieli za mną podnieść głosu. Gwardye, które zdradziły swego Króla, zdradzają także i jego syna. Nie żadam niczego więcey jak znaleść w Francyi przytutek i mieć przy sobie moje dzieci., Officer, któ-

ry z nim iechał, pokazał mu w drodze papiery publiczne, które zapewniały, że posiadł majątku 500 millionow. Nieszczęśliwy Xzę odpowiedział na to: "Płtwarz nie przestanie moich czynow nicowac; lecz wzywam moich nayokrutniejszych nieprzyjaciół, aby mi tego wszystkiego dowodzili. Nie znaleziono u moie iak potrzebne summy do codziennego utrzymywania moiego domu; nie mam żadnych pieniędzy ulokowanych ani w Anglii, ani w Francyi, ani we Włoszech, ani w Genuj i odwołuję się w tej mierze do kupcow tych krajow. Dobrodziejstw mego Króla użyłem na zakupienie dóbr w Hiszpanii, o których każdy wie, a które mi przez niesłychany i samowolny czyn wydante zostały. Świadkiem będąc zdarzeń, które przewidywałem, nie pragnę teraz iak tylko spokoyność. Sprawiedliwość i przyjaźń Króla Karola są dla mego sumnienia dostatecznemi."

Ogłoszono tu co następuje:

"Z wyższego rozkazu oznaymuie się podróżnym i publiczności, iż wszystkie paszporty i inne publiczne pisma, wydane przez administracyą Hiszpańską w imieniu Ferdynanda VII, nie będą wcale poważane od cywilnych i wojskowych władz Francuzkich.,,

Powiadają, iż deputacya od rady Kastylijskiej wyjechała z Madrytu do Bajony do Nayiasniejszego Cesarza i Króla.

Z Paryża d. 10. Maia.

Xzę Asturyi wyjechał, iak mowią, z Bajony do Pau, gdzie mieszkać ma w pałacu Pauli Gontaut.

Następca Xięstwa Meklenbursko-Szwecińskiego wyjechał z Paryża do Meklenburga.

Od powrotu eskadry Gantheaume oczekiwano codziennie doniesienia, iż Angielskie okręty wojenne zamkną Tulon; lecz oczeki-

wanie to dotąd się nie spełniło. Kupieckie lisy z Marsylii donoszą, iż kilka fregat wypłynęło znouu z Tulonu, dla krążenia między Francuzkami brzegami i Korsyką. Kilka kupieckich okrętow z Marsylii popłynęły pod ich zastoną do Korsyki, szczęśliwie tam przybyły i zaraz daley popłynęły. Nigdzie w drodze nie widziano Angielskich okrętow.

Nowa deputacya, która d. 29 Kwietnia z Madrytu do Bajony wyjechała, składa się z Xcia Ossuna, Xcia del Parque, Margrabi Santa Croe, Xcia Castelfranco i Arcybiskupa Burgos, &c.

Portugalska deputacya, która iezdziła do Bijony, bawiteraz w Berdeaux, gdzie do dalszego czasu pozostanie.

Miasto Abrantes wysłało deputacyą do Naczelnego jenerala woysk w Portugalii Junot, dla złożenia mu życzeń z powodu otrzymaney od Cesarza godności Xcia Abrantu.

Monitor dodate uwagę do doniesień z Londynu pod d. 14 Kwietnia, że dla Anglii złe muszą wynikać skutki, ponieważ żadnych pieniędzy z statego ładu za swoje płody pobierać nie może.

Kapitan Surcouf, członek honorowey legii, dowodzący korsarzem le Revenant z St. Mela w wschodnio-indyjskich wodach, zabrał 8 Angielskich okrętow, pomiędzy którymi 3 Angielskiej wschodnio-indyjskiej kompanii. Na jednym z powyższych okrętow, który przez zachaczenie zabrany został, zabił nieustraszonego Surcouf Angielskiego kapitana, poczem liczny jego lud się poddał.

Z Bajony donosi Monitor pod d. 5 że Nayiasniejszy Królestwo Hiszpańscy iedn d. 3 w zamku Marrac obiad, a d. 4 śniadanie u Cesarzowey. D. 3 odprawił Cesarz rewiią

nad załogą Bajouńską w pałacu Marrac.

P. Massias, sprawujący dawniej interesy w Karlsruhe, mianowany został podług Monitora rezydentem i jeneralnym konsulem w Gdańsku, a P. Fleury, bywszy jeneralny konsul w Moldawii, jeneralnym konsulem w Medyolanie. Dalej wspomina Monitor o mianowaniu P. Talleyranda pełnomocnym ministrem przy W. Xciu B. deńskim.

” Rewolucya w Hiszpanii (wyraża dziennik Argus) nosi szczególniejszą tę zaletę, iż żaden z rzekomych naczelników obu stron nie miał dosyć odwagi, ani gieniuszu do przeważenia iey zupełnie na swoją stronę. Gdyby z iedney strony Xz. Pokoju pozyskał był przez nienaganne postępowanie szacunek ludu, gdyby w chwili niebezpieczeństwa dał był gwardyi przykład odwagi i przywiązania do Monarchy; lub gdyby z drugiey strony Xz. Asturyi mniej zamierzała odebrać był edukacyą i umiał był utrzymać rolę, do której go spiskowi wciągnęli, tedy pierwsze to ogniwo stałoby się było długim łańcuchem niebezpieczeństwa i domowey wojny. Szczęściem więc dla Hiszpanii, że nieznalazł się człowiek, któryby posiadał potrzebne przymioty dla naczelnika partyi w ten czas, kiedy kray dla utrzymania dobrego Monarchy prosił o pomoc potężnego opiekuna. „

W Lizbonie utworzony został oddzielny trybunał, dla sądzenia wykroczeń przeciw publiczney spokojności w całym królestwie.

W Bajonie oczekują Wicekróla Włoskiego.

Publiczne pisma mówią, iż czynione od niejakiego czasu w pałacu Marrac przy Bajonie układy naywiększą wagę dla szczęścia i spokojności Europy.

Minister sekretarz stanu pisał z Bajony

do prefekta departamentu Lot i Garony, iż J. C. K. Mość postanowił odwiedzić wkrótce ten departament.

Wyrokiem pod d. 2 Marca nakazane jest uformowanie 50 batalionów marynarzy, którzy osadzone bydź mają 50 liniowych okrętów o 74 działach. Korwety, brygi i maiejsze statki osadzone bydź mają popisowemi do marynarki. Dla Cesarzkiej flotyli ma bydź 10 batalionów żołnierzy morskich i marytków utworzonych. Podług iednego wyroku pod d. 1 Kwietnia każdy batalion Cesarzkiej marynarki podzielony bydź ma na 4 kompanie i składać się wraz z officerami z 491 Indzi. Trzeci wyrok pod d. 7 Kwietnia stanowi, iż każdy batalion Cesarzkiej flotyli na 9 kompanii ma bydź podzielony i składać się wraz z officerami z 1254 ludzi.

Całe Portugalskie woysko wyruszyło do Hiszpanii; W. Xz. Bergski wystąpił przeciw niemu swojego adjutanta, P. Borelli, który go do Waladolidy zaprowadzi. Stanowie na przyszłość będzie iego dywizyą. Officerowie i żołnierze poczytują sobie za chlubę, iż na przyszłość walczyć będą pod orłami Napoleona Wielkiego. Woysko Portugalskie składa się z pięknych ludzi.

Hrabia Expelleta, Hiszpański generał i rządca prowincyi Katalonii, wydał do mieszkańców tej prowincyi odezwę, wzywając ich, aby ścisło dopełniali rozkazow Francuzkiego Jenerała Dubeme, gdyż te mają tylko na celu przywrócenie publiczney spokojności, ukaranie buntowników i zapewnienie szczęścia Hiszpanów, którzy na przyszłość uważać muszą Francuzów jako swoich braci.

Cesarzka gwardya pomnożona zostanie dwiema batalionami lekkiey piechoty.

Przybyła tu Polska konnica idzie ku granicom Hiszpanii.

W Bordeaux uzbieraiają 15 nowy. h okrętów korsarskich; w innych Francuzkich portach czynią podobnie uzbrowienia, gdyż korsarstwo jest w tych czasach nayintratniejszą spekulacją. — List z Bordeaux wyraża: Podróż Cesarzowej Jozefy z naszego miasta do B. jony, która 15 mil wynosi, wystawiała nader piękny widok. Tłumami gromadził się lud po obu stronach gościńca i ustawicznie wykrzykiwał: Niech żyje Cesarz! Niech żyje Cesarzowa!

Podług doniesień z zachodnich Indy, przybyła tam Angielska flota z 12 wojennych okrętów złożona, która zapewne szuka Roszfortskiej eskadry. Anglicy źle więc byli uwiadomieni o drodze, którą się puściła.

Z Kassel d. 12. Maia.

Najjaśniejszy Król postanowił kilka urzędów koronnych. I tym końcem Hrabiego Truchses-Waldburg, kawalera honorowego, mianował W. podkomorzym. Mianowania na urzędy W. łowczego, W. koniuszego i W. mistrza obrzędów, &c. nie są jeszcze ogłoszone.

Mianowany przez naszego Króla generałem dywizyi Hrabia Schullenburg-Kehnert, bywszy generał jazdy i minister stanu w służbie Pruskiej, powołany teraz został na radcę stanu i prezydenta sekcji wojskowej. Radca stanu i prezydent skarbowej sekcji, Baron Bülow, bywszy prezydent kamery Pruskiej, mianowany został aktualnym ministrem skarbu i handlu.

Z Amsterdamu d. 14. Maia.

Przez wyrok pod d. 4 b. m. utworzył także nasz Król niejako instytut narodowy w Amsterdamie, który składać się będzie z 4 klas. Członki jego już są mianowane: pierwsza klasa, to jest umiejętności liczy ich 17, druga II, trzecia dzieiow i starożytności 5, &c.

Rządowe władze przeniesione zostaną do Amsterdamu. Ministrowa zagranicznych związków i woyny już się tu znajdnią, a inne będą przeniesione. Członki dyplomatycznego ciała już w Amsterdamie mieszkają, i wszyscy, którzy do Królewskiego dworu należą, tu się przenoszą.

Z Gothenburga d. 4. Maia.

Gazeta tuteysza zawiera następujące doniesienia:

Z Londynu d. 17 Kwitnia.

Lord Grenwill podał wyższej izbie d. 11 Kwitnia prozbę od Irlandzkich katolików, w której proszą o zniesienie dotychczasowych uciemieżeń, i przypuszczenie ich do równych swobod z protestantami. Proźba ta była od wielkiej bardzo liczby podpisana. Lord Moira oświadczył, iż bardzo jest przekonany, że słuszne są uzalenia katolików, ale nie jest teraz czas zatrudnienia się niemi. Nakoniec na wniosek Lorda Grenwill postanowiono, iż d. 13 Maia weźmie izba pod rozwagę prozbę katolików. D. 12 podał Xżę Cumberland prozbę miasta Dublina przeciw powyższej proźbie katolików.

W niższej izbie podał P. Grattan prozbę, podpisaną przeszło od 17,000 Irlandzkich katolików. Zapowiedziano oraz, iż w krótcie z innych okolic Irlandyi nadejdą podobne proźby. Postanowiono, iż rzeczona proźba d. 16 Maia wzięta zostanie pod rozwagę izby.

Gazeta dworska zawiera rapport generała majora Sherbrook, który dowodzi Angielskimi wojskami w Sycylii, o ustąpieniu z Scyla. Rapport ten pisany jest pod d. 23 Lutego z Messiny. Donosi oraz, iż Sycylijska załoga w Reggio poddała się d. 3 Lutego Francuzom. Zamek Scylla, przed którym stały się Francuzkie wojska od 31 Grudnia r. p. opuszczony został d. 17 Lutego.

Wszystkie tam działa zostały przez Francuzów poobalane lub nie do użycia zrobione. Załoga odpłynęła na łodzisk przy potężnym ogniu z strony nieprzyjaciela. Utraciła 5 ludzi w zabitych, a 10 w ranionych. Kapitan Trellope zstąpił odptynienie załogi. W zamku tym dowodził podpułkownik Robertson. Oblegające wojsko Francuzkie wynosiło, podług raportu rzeczzonego podpułkownika, 6000 ludzi.

D. 13 przyniósł Lord Castlereagh dalszy swój plan obrony kraju do niższej izby. Na mocy tego planu (rzekł) regularne wojsko zostało 40,000 milicyi pomnożone. Dalszy plan Lorda Castlereagh zmierzał do wezwania do milicyi jeszcze 60,000 ludzi od 18 do 35 lat i pomoczenia regularnego wojska jeszcze 50,000 ludzi, powiększając każdą kompanią o 100 ludzi. P. Wincham mówił mocu przeciw temu planowi, który jednak wzięty być ma pod rozwagę.

Na wyspie Demerara włożono na końcu Stycznia na wszystkie okręty embargo, dla zatrzymania poty Amerykańskich okrętów, poki nie wyjaśnią się zamysły Amerykańskiego rządu.

Lord Strangford popłynął na fregacie Prezydentka z bywszym w Lizbonie Konsulem Gambier do Brazylji.

Lord kanclerz skarbowy podał d. 11 Kwietnia niższej izbie tegoroczny rachunek wydatków. Summę, której Anglija na ten rok potrzebuje, podał 42 mill. 939,604 f. szt. a Irlandya 5 mill. 653,170 f. szt. Bank założył skarb 3½ millionami. Woienne podatki wyrachował do 20 milionów. Opłaty handlowe zmniejszyły się znacznie. Dla zastąpienia wydatków potrzeba będzie zaciągnąć 8 mill. f. szt. i 4 miliony puścić w bieg nowych biletów skarbowych. P. Tierney od-

łożył swoje uwagi nad tym rachunkiem do dalszego czasu. Na wniosek Lorda kanclerza 726,000 f. szt. uchwalono jako dodatek do obrachowanych papierów.

Pod d. 11 Kwietnia wydane zostały instrukcyje do wojennych Królewskich i korsarskich okrętów, aby przepuszczaly wolno wszystkie neutralne okręty, płynące z żywnością do Angielskich wysp i zachodnio-indyjskich osad. Instrukcyje te okazują, iż z powodu włożonego w Ameryce embargo paunie niedostatek żywności na Angielskich wyspach.

Od brzegow Menu d. 12. Maia.

Wczoray przejechał przez Frankfort P. Czerniszew, Kapitan od konney gwardyi, który jeździł góncem do Bajony, na powrot do Petersburga. Najjaśniejszy Cesarz Francuzow przyjął go bardzo grzecznie i zaprosił do swego stołu. Dał mu list do Najjaśniejszego Imperatora i udarował go dyamentowym pierścieniem i pistoletami.

Francuzka flota morska składała się w roku 1689 z 165 liniowych okrętów, 40 galer, 500 innych statków, ogółem z 705 okrętów i 73,000 maytkow; w roku 1692 z 170 liniowych, a 690 innych okrętów, ogółem z 860 okrętów, na których znajdowało się 14,670 dział i 100,000 maytkow; w roku 1694 z 71 liniowych i 29 innych okrętów; w roku 1785 z 72 liniowych okrętów, 36 galer i 74 innych okrętów; w roku 1789 z 81 liniowych okrętów, 76 fegat, 26 galer i 141 innych statków, ogółem z 324 okrętów; w roku 1792 z 74 liniowych okrętów, 42 fregat i 64 statków, ogółem z 179 okrętów; w roku 1805 z 55 liniowych okrętów, 43 fregat i 3000 innych statków, ogółem z 3098 okrętów i 150,000 maytkow.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 8 CZERWCA 1808.

*Z Toledo d. 23. Kwietnia.**(Z Dziennika Państwa.)*

D. 21 b. m. znaczna liczba pospólstwa ndała się pozao w nocy na wielki rynek i krzyczała: Niech żyje Ferdynand VII.

Wrzawa i nieład tak były wielkie, iż nikt nie potrafił ich wstrzymać. Wszystkie usiłowania, których szanowne osoby w tej mierze użyły, a mianowicie Kapitan regimentu Hiszpańskiego, pułkownik Szwajcarów i niektórzy duchowni, były daremne. Zgraja ułata się do koregidora, odebrała mu buławę i zaniosta ją w tryumfie do intendenta. Ten uciekł kryjomo z domu, ponieważ życie jego było w niebezpieczeństwie. Major domn kardynała i wiele znakomitych osob pośpieszyło uspokoić rozjądły lud. Podzielił się na kilkanaście kup; niektóre wróciły do domu koregidora; inne udały się do domow Don Carero, Don Secundo (dwoch najbogatszych mieszkańców) i do Don Escolana. Spalono ich sprzęty, suknie i wszystkie rzeczy.

Przez całą noc czyniło się zdr żność, które jeszcze nazajutrz trwały. Zwalono dwa domy Don Carero i ogrod jego spustoszone. Spalono także dwa powozy korregidora na placu, gdzie jego rzeczy palono. Pod-

skarbi i Don Castillo, któremu za zezwoleniem intendenta oddano buławę drzeli z strachu. Oprowadzał ich lud w procesyji z chorągwią, na której ucepiłono wizerunek Xcia Asturyi. Trzech ludzi, których miało w mieście za nayspodlejszych, nazwiskiem Castillo, Passadillo i le Ronge, dowodzili konno tłumem, które szły za nimi szeregiami jak żołnierze. Pierwsze szeregi dawały ognia, a drugie szły za nimi z pałaszami, pikami, kijami i olśnemi roszczałkami, które uformowały w zniszczonych ogrodach.

W takim porządku powróciły na wielki rynek, gdzie postawiły na tronie wizerunek Xcia Asturyi. Stamtąd udały się na ratusz, gdzie kardynał usiłował z siłami swoją uspokoić lud z okusa. Lecz buntownicy krzyčili usławicznie: Niech żyje Ferdynand VII! i spokojni mieszczanie musieli po ulicach, przez które tłumy przechodziły, powtarzać ten okrzyk, unosząc chustki lub kapelusze. Ktokolwiek nie chciał się z nimi łączyć, był pałaszami rabany lub kijami bity.

Za nadejściem nocy chcieli buntownicy uderzyć jeszcze na niektóre domy; lecz kilku szanownych duchownych i wielu obywateli uspokoiło na koniec lud, i cieszymy się znowu

spokojnością; wszelako dzisiaj i noc chodzą patrole.

W nocy na czwartek znaleźli buntownicy w domu korregidora jego popiełszy; uwiązali go na stryczku, wlekli po ulicach, potem powi. sili.

Przed kilku dniami przybyli tu byli z Madrytu stronnicy Angielscy, rozrzucali paszkwile i buntownicze pisma. Występek publicznych urzędników, których domy złupione zostały, był, że publicznie powiedzieli, że Ferdynand nie jest jeszcze prawem Królem, poki nie zostanie uznany. W takim położeniu rzeczy wszyscy przyjaciele spokojności i porządku zwracają swoy wzrok na Cesarza Francuzow i oczekują, iż wszechmocna jego opieka uratuje ten kraj od niezaszcęć rewolucyi.

Z Bajony d. 6 Maja. (Z Monitora.)

Z pisanego w Madrycie pod d. 2 Maja o godzinie 7 w wieczor liśtu wyczytuemy so następie:

„Lud Madrycki od zdarzeń w Aranjeszawsze był w poruszenia. Jego próżność i duma doszły do tak wysokiego stopnia, że sobie nawet wystawie niepodobna. Przy zwycięztwie, które odniósł nad Królem, przy trufach, które zdobył na 200 karabinierach gwardyi Xcia Pokoju, wyśławiał sobie, iż wszystko kaprysom i głupiey jego namiętności ulegać powisno. Francuzi doznawali codziennie zniewag. Często wiśni przykładnie ukaranemi zostali; Francuzi opierali się jednak zawsze zimną krwią i siłą tem zaburzeniom. Przynależało potrzeba, iż spokojność dobrze myślących w Madrycie ludzi kierowała jedynie krokami Francuzow.

Od dwóch dni były kupienia lieznieysze; zdawały się godzić na jakieś przedsięwzięcie; wiele okólników i odezw biegalo po

wsiach. Przypatrujący się zimną krwią Francuzi i Hiszpanie widzieli zbliżającą się kryzę i oczekiwali iey z ukontentowaniem, bo bez surowey nauki niepodobna było zwrócić obłąkanego tłumu do rozumu.

Królowa Estryi i Inf. n. Don Franciszek, urażeni sniewagami, na które codziennie wystawionemi byli, prosili o pozwolenie udania się do Bajony, co im pozwolone zostało. W. Xzę Bergski postął do nich jednego z swoich adjutantow z życzeniem im szczęśliwey drogi i z zapewnieniem, iż żadney nie doznaią zniewagi. Jak tylko ten officer przybył na plac pałacu, został od skupieney zgromadzony; brouit się długo, ale był już bliski śmierci, gdy 10 granadyerow od gwardyi przybyło mu na pomoc i z nieżonąmi bagneta ut go uratowali.

W teyże chwili został inny officer od inney kupy raniony. Wielka ulica Alkala, Stoneczna brama i Plaza Major były ludem zapelnione. W. Xzę Bergski kazał zabębnić na trwogę i każdy żołnierz udał się na swoje miejsce. Stojący na pikiecie z dwoma działami batalion gwardyi przed W. Xciem, udał się na plac pałacu. Był zaraz przez buntownikow napaſtowany, stanął w porządku bitwy i zaczął dwiema szeregami ognia dawać. Kartacze latały po wszystkich ulicach; cała zgromadzona rozszpalała się w momencie i nazywięk za trwoga wszystkich buntownikow opuszczała. W. Xzę Bergski postął Jenerałowi Groushy rozkazy, aby udał się na ulicę Alkala, dla rozpedzenia przeszło 20 000 osób, które zgromadziły się na tey ulicy i pobliskich miejscach. Trydzieści kartaczami wystrzałow i natarcie iszdy oczyszczyły wszystkie ulice. Buntownicy uciekli potem do domow i zaczęli z okien ognia dawać. Jenerałowie brygady Guillot i Daubry kasali drzwi do domow wy-

łamać, i wszyscy stłkich, których z bronią w ręku natrafili w pień wyciąć. Oddział gwardyi pod dowództwem Naczelnika szwadronu Dumenil uderzył kilka razy na buntowników na rynku. Dwa konie ubito pod tym officerem. Pod Jenerałem Gruchy raniono konia.

Gdy się to działo, udali się buntownicy do zbrojowni dla opanowania będących tam 28 dział i 10000 karabinow. Jenerał Lefranc, który stał z swą brygadą w klasztorze Bernardynow, ruszył śpieszym krokiem z swym regimsem. Buntownicy tyle tylko mieli czasu, że z kilku dział mogli wystrzelić, ale wszyscy w zbrojowni wyginęli. Broń, którą zaczęli z skrzyń wykładac zamkniętą w ślach została.

Wielka liczba chłopow z bliskich wsiow została od buntownikow na pomoc wezwana; ale widząc co się z temi w mieście stało, zaczęli się uciecaka ratować. Jazda czekała na nich przy różnych wyysciach z miasta, uderzyła na nich na rowninach i wszystkich z bronią w ręku pozabiała.

Do tych zdarzeń należała tylko Francuzka załoga w Madrycie, to jest 2 bataliony sztylerow gwardyi pod dowództwem Pułkownika Friederich, pikiet gwardyi strzelcow i 5 do 600 jazdy. Gdy usłyszano z dział wy-

strzały, uderzono w 5 obózach na trwozę; uszykowaty się dywizye i śpieszyły do Madrytu; ale gdy przybyły spokojność była już przywrcona. Załoga wynosząca 3000 ludzi była dostateczną do uspokojenia zęgarzatyh głow. Strata nasza wynosi 25 ludzi w zabitych, a 45 do 50 w ranionych. Buntownikow i nayspodleszych w kraju ludzi zginęło kilka tysięcy.

Junta rządowa nakazała rozbroić miasto. Wszyscy dobrze myślący obywatele pochwalili ten środek i z ukontentowaniem patrzeli na ukaranie buntownikow, którzy bez obecności Francuzow przez obalenie tronu starych Królów Hiszpańskich byliby zniszczyli królestwo i waleczny ten naród w długie nieład w płatali.,

CENA ZBOŻ	
<i>Na targu w Krakowie d. 30 i 31 Maja 1808.</i>	
Korzec Pszenicy	- - - - - zł. pol. 76 do 84.
- Zyta	- - - - - 68 - 76.
- Jęczmienia	- - - - - 56 - 64.
- Owsa	- - - - - 34 - 36.
- Grochu	- - - - - 68 - 76.
- Kaszy jaglanej	- - - - - 112 - 120.
<i>W Wiedniu d. 21 Maja.</i>	
Meca wynosząca pół korca naszego:	
- Pszenicy	- - - - - zł. pol. 24 do 35.
- Zyta	- - - - - 17 - 22.
- Jęczmienia	- - - - - 16 - 20.
- Owsa	- - - - - 13 - 19.

D O N I E S I E N I A.

Z końcem Października r. b. wychodzi arenda, dochodow i realności miasta Bredet, które aż dotąd rocznie zł. ryń. 2385 arędowney summy wynosiry, takowe na dniu 10 Czerwca r. b. nanowo i to na dwa roky, to jest od 1go Listopada t. r. aż do ostatniego Października 1810 przez publiczną licytacyą w arędę wypnszczone będą. Chcący więc w przyszłą arędowną wniesć mają być zaopatrzeni 10tą częścią ceny fiskalney którą jako wadium przed zaczętą licytacyą złożyć są obowiazani, i na dniu 10 Czerwca r. b. o godzinie 9 ey z rana w miejskney kancelaryi Bredzkiej znaydowac się mają.

W dniach niżej wyrażonych miesiąca Czerwca r. b. s rana o godzinie 9 odprawiac się będzie w miastach tuteyszego Cyrkułu licytacya na dsierzawę następujących miejskich realności i dochodow iako to: *W Olkszu dnia 7 Czerwca r. b.*

- 1) Targowe wagowe i brukowe na 3 lata, to jest od 1 Listopada 1808 do ostatniego Października 1811 jednoroczne pretium fisci 53 ryń. — 2) Prawo pelowania na 3 lata pretium fisci 19 ryń. 3 hr. — 3) Wyszynk wina na 3 lata pretium fisci 22 ryń. 4) Piwnica przy

dziękunii na 3 lata pretium fisci 3 ryń. — 5) Propinacya na rok to jest od 1 List. 1808 do ostatniego Paźd. 1809 pretium fisci 3013 ryń.

W Chrzanowie dnia 9 Czerwca r. b.

Targowe i Jarmaczne na lat 3 to jest od 1 List. 1808 do końca Paźd. 1811 jednoroczne pretii fisci 225 ryń.

W Wolbromie dnia 10 Czerwca r. b.

1) Wagowe na 3 lata to jest od 1 List. 1808 do ostatniego Paźd. 1811 pretium fisci jednoroczne 9 ryń. — 2) Ratusz na lata pretium fisci 108 ryń. — 3) Ogród pisarski na 3 lata pretium fisci 1 ryń. 36 kr. — 4) Łąka Podbagnie na 3 lata pretium fisci 26 ryń. — 5) Rola Niwki na 3 lata pretium fisci 13 ryń. 30 kr. — 6) Wyszynk wina na 3 lata pretium fisci 5 ryń. 30 kr. — 7) Propinacya na rok 1 od 1 List. do osta. Paźd. 1809 pretium fisci 1341 ryń.

W Skale dnia 11 Czerwca r. b.

Propinacya na rok 1 to jest od 1 List. 1808 do końca Paźd. 1809 pretium fisci 137 ryń. 15 kr.

W Stomnikach dnia 13 Czerwca r. b.

Propinacya na rok to jest od 1 List. 1808 do końca Paźd. 1809 pretium fisci 1999 ryń.

W Proszowicach dnia 15 Czerwca r. b.

1) Targowe i Jarmaczne na 3 lata, to jest od 1 List. 1808 do końca Paźd. 1811 jednoroczne pretium fisci 261 ryń. 45 kr. — 2) Wyszynk wina na 3 lata pretium fisci 16 ryń. 45 kr. 3) Propinacya na rok 1, to jest od 1 List. 1808 do ostat. Paźd. 1809 pretium fisci 1282 ryń. 45 kr.

W Brzeska nowym dnia 17 Czerwca r. b.

1) Targowe i Jarmaczne na 3 lata od 1 List. 1808 do ostat. Paźd. 1811 jednoroczne pretium fisci 126 ryń. 30 kr. — 2) Wyszynk wina na 3 lata pretium fisci 16 ryń. 45 kr.

W Zarnowcu dnia 23 Czerwca r. b.

1) Wyszynk wina na 3 lata to jest od 1 List. 1808 do ostat. Paźd. 1811 jednoroczne pretium fisci 32 ryń. — 2) Wyszynk likierow na 3 lata pretium fisci 68 ryń.

3) Propinacya na rok, to jest od 1 List. 1808 do ostat. Paźd. 1809 pretium fisci 1501 ryń.

W Miechowie d. 25 Czerwca r. b.

1) Targowe i Jarmaczne na 3 lata, to jest od 1 List. 1808 do końca Paźd. 1811 jednoroczne pretium fisci 60 ryń. 15 kr. — 2) Ratusz na 3 lata pretium fisci 31 ryń.

3) Propinacya na rok, to jest od 1 List. 1808 do końca Paźd. 1809 pretium fisci 950 ryń. 30 kr.

W Jędrzejowie dnia 20 Czerwca r. b.

1) Dom miński na 3 lata od 1 List. 1808 do ostat. Paźd. 1811 jednoroczne pretium fisci 7 ryń. — 2) Propinacya na rok, to jest od 1 List. 1808 do końca Paźd. 1809 pretium fisci 1131 ryń.

Zyczący sobie co w którym mieście zadatek i wic opatrzeni piętnasto procentowym wadium w kancelaryi magistratualsey tyczącego się miasta stawie się zechcą w czasie wyżej dla każdego miasta wypisanym, gdzie także przed licytacyą kondyeye każdej dzw.żawy przeczytane zoiatą. W Krakowie d. 30 Kwietnia 1808.

C. K. Sady Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej Panu Bonawenturze Łuba niniejszym Edyktem wiadomo czynią: że Pan Jan Wierzbicki w sprawie o sekwestracją części w Tarnawce Sobieszczyzny zwaney na satysficyą summy 4000 zł. pol. z prowizyą, do Sądu tego przeciwko niemu żalobę podał, i pomocy Sądowej dopraszał się. — Gdy zaś te Sady dla tego niewiadomego miejsca bawienia się, iemu tuteyazego sądowego Adwokata Patockiego za obrońcę z tego szkodą i kosztem ustanowiły, z którym rzezoną sprawa podług przepisaney dla Galicyi Zachodniej sądowej ustawy prowadzona i ukończona będzie; on przeto niniejszym Edyktem napomina się, ażeby na dzień 31 Maja 1808 do ekspicyi się stawil, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swey sprawy oddał, lub innego Adwokata sobie za obrońcę obrał, tego Sądowi wymienił, i to z prawa czynił, co do obrony swey sprawy za użyteczne osądzi, aby sprawy swey nie zaniedbał, gdyż szkodę może jaką ślad wynikać mogącą samby sobie przypisać być w stanie. Dan w Lublinie dnia 4 Kwietnia 1808.

Jakob Kulczycki.

Smetana.

Rath.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.

Klimaszewski.

(Przy dzisiejszey góracie, znajduie się 2gi Dodatek.)